

Afvisning af Forslaget, saa beviser denne netop det Mødsatte, af hvad han vilde bevise. Ganske vist var der dem, som vilde have dette Forslag afvist, men lykkedes det? Opnaaede de, som vilde haandhæve og fastholde det, Majoriteten betragtede som Uret, hvad de ønskede? Den ærede Minister har derhos sagt, at Stemmeantallet ikke gjør Noget, og at der desuden var 34 Stemmer for Afvisningen; men ogsaa her er det Samme Tilfældet, Forslaget om Afvisning vilde først have faaet sin Betydning, naar det var blevet vedtaget, men da det tværtimod blev forkastet, sagde det tydeligt: vogt Eder, benyt ikke denne Lov, vi kunne ikke give Eder et bedre Varsel, Tid og Omstændigheder tillade det ikke. Dog, alt dette vil jeg lægge tilside, jeg vil gaae meget videre og sige, at naar det først var erkjendt, at Tverbanen skulde anlægges, saa kunde Contrahenten, for at naae dette Maal, maaskee sige: det er ganske godt, dersom en sideordnet Contract er der. Jeg skal endnu henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa en Gjenstand; han sagde nemlig, og det glædede mig overordentligt, at om han endogfaa fik den Lov, som her foreligger, saa vilde han dog ikke ansee sig berettiget til at afløse den Contract, der nu er sluttet om den, med 6 Millioner. Han gav os uhyllig en alvorlig Advarsel imod at nedsette Værdien for Contrahenten, men jeg veed ikke, om vi andre have nedsat den mere. Han har forøvrigt fuldkommen Ret, han er i saa Henseende gaaet den samme Vej som vi; den ærede Minister har, og det maa jeg gjøre opmærksom paa, en stor Styrke i med stor Lethed at moralisere for os andre, men han er vant til at stille sig selv udenfor den samme Regel. Jeg troer, at den Slags Afgjørelser, hvorom der her er Tale, hører til de offentlige Domaines, og jeg paaftaaer, og det rammer desværre det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Zeszen), at Finantsloven, fremlagt uden Oplysninger af denne Natur, uden at Thinget er oplyst om, at noget Saadant er skeet, ikke er fremlagt i sin sande og rette Fuldstændighed, ja, jeg gaaer meget videre og siger, at en saadan Afgjørelse, der har fundet Sted, forinden Finantsloven er bleven besluttet, og ikke engang er kommet frem

som et oplysende Bilag ved Behandlingen af Finantsloven, kan og tør ingen Minister i Kongeriget fuldbyrde; han kan ikke slutte en lovlig Accord af den Art, holde den tilbage ved Finantslovens Behandling og dog fuldbyrde den. Jeg troer ikke, at man kan bebrejde Noget, at han bringer den frem paa Offentlighedens Gebeet, men jeg skal villig indrømme, at det afgaaede Ministerium har i den Henseende feilet ganske særdeles. Det afgaaede Ministerium havde foruden de to Veie, som den ærede Minister betegnede, endnu en tredje, og det var den, ganske aabent her i Thinget at meddele disse sideordnede Contracter, forsaavidt de vedkomme Kongeriget; ere de afsluttede paa Monarchiets Vegne, komme de os ganske vist ikke ved. Siden disse Mænds Rettsaffenhed og Bravhed har været paa Tale, kunde min Tausshed maaskee betragtes som indeholdende en afvigende Mening; i saa Henseende har jeg imidlertid ikke mindste Tvivl; men derimod er det ikke fra idag min Mening, at deres Dygtighed til at behandle finantsielle Sager er tvivlsom. Jeg bebrejder dem paa ingen Maade deres Tilbageholdenhed, deres Forsigtighed, det har jeg aldrig gjort, tværtimod, jeg har bestandig i saa Henseende skænket dem mit Bisald; men jeg har seet deres Tilbøielighed til med Statens Midler ihænde at gaae ind paa storartede Entrepriser, og det troer jeg, at man hellere skal lade være med. Naar man altsaa støttende sig til det, man kjender til disse Forhold, paany fraaader at gaae ind paa Regjeringens Udkaft, saa ligger deri ingen Mistanke om de nævnte Mænds Ærlighed og Rettsaffenhed, men der ligger en Tvivl, om de ville kunne være istand til at behandle Gjenstande af den Art paa den Maade, som vi maatte ønske, og det saameget mere, som dette Lovudkast i sig selv fra Begyndelsen af indeholdt Forhaabninger om en større Indrømmelse, end man med god Grund kunde vente, og det er mig i saa Henseende kjær af den fungerende Indenrigsminister at høre, at han er tilbøielig til at blive indenfor en snever Grændse, og derved har han godt gjort, at de have havt Ret, som have forsøgt paa at sætte den snevre Grændse. Men naar den ærede Indenrigsminister kan gaae ind paa denne snevre Grændse, naar han med Hensyn